

గండభేరుండము

రచన :
' రా పా క '

గండభేరుండానికి నాలుగు కాళ్ళనీ, శరభ మృగానికి ఎనిమిది కాళ్ళనీ అంటూంటారు. నిజానికి అవియెక్కడా వున్నట్టు కానరాలేదు. బహుశా మా గురువుగారన్నట్టు 'మనుష్య రూపేణ మృగాశ్చరంతి' అను జాతీయము నను సరించి అవి వున్నట్టు మాతో కొండజాతి వాడు చెప్పాడు.

మా విద్యార్థులందరం విహారయాత్రకు బెండికొండకు వెళ్ళేం. ధనుర్పాణాలు ధరించిన ఒక బోయ నిల్చున్నాడు. ఏం బోయన్నా! నువ్వేదన్నా వేటాడి వచ్చావా? అని అడిగాల తానొక పక్షిని వేటాడేనని అదో పెద్దకథని మాకు చెప్పవోడగేదు. దాని పూర్వజన్మ వృత్తాంతం చెప్తాను వినమన్నాడు. నీకెలా తెల్సునన్నాం. అడవివారి కాజ్ఞానం, మంత్ర శక్తులు వుంటాయన్నాడు. సరే! నీకథ చెప్ప మన్నాం.

'బోయల్లారా! (బోయ్) నేను వేటాడిన పక్షి క్రిందటి జన్మలో ఒక బ్రాహ్మణుడు తన గతున్న విశేషం వల్ల బిస్కూలుకి హెడ్మాస్టర్ రయ్యాడు. తన క్రింది ఉపాధ్యాయుల్ని వేధించుకు తింటూండేవాడు. హెడ్మాస్టర్ నే అధికార మదంలో తనకు అడ్డులేదనే అహం భావంలో ఏలుబడి చేస్తున్న రండి బండ మొండివాడు. అందువల్ల యీ జన్మలో 'గండ భేరుండ' మై పుట్టాడు.

అదిగో అప్పుడే తొమ్మిదిన్నర కావొస్తోంది. బళ్ళో గంట గణగణ కొట్టొస్తూన్నాడు ప్యూన్. ఓయీ, బోయన్నా! నువ్వు చదువుకున్న వాడిలా బడిగుంపగంటా చెప్పొస్తూన్నావే! అందులో

యింగ్లీషులో కూడా 'ప్యూన్' అనీ అంటూ న్నావే!

'తమ్ముల్లారా! నేను కూడా క్రిందటి జన్మలో ఆబళ్ళో చదివిన విద్యార్థినే! మాది వాల్మీకి కులం. మా మూల పురుషుడు అడవివాడై చక్కని సంస్కృతం పలకలేదా? మా కుల స్థుడు ఏకలవ్యుడు ధనుర్వేదం అభ్యసించలేదా? మాకు విద్యలన్నీ కరతలా మలకములు. నేనా కులానికి చెందిన వాణ్ణి నన్నా హెడ్మాస్టరు అసహ్యించు కుంటూ రోజూ బిల్లల దగ్గర నన్ను 'మాఅముండా కొడకా! అనీ తిడుతూ వుండే వారు. అది నాకు అవమానకరంగా వుండేది. అయినా అతనుమాత్రం నాకు గురువే, నే నెవమ కీకులంలో పుట్టేనా? అనీ నాలోనేనే బాధ పడ్తుండేవాణ్ణి, కుమిలి పోతూవుండే వాణ్ణి. ఎలాగేనా అతని దయను సంపాదించాలి. అతని లోని భావాన్ని దూరం చేయాలి. ఇంతకూ నా గాలేనా సోకితే కదా! ఎలా దగ్గరకు చేరడం అందుకు ప్రతీకారంగా, 'పతిత పావనుడు' నన్ను బోయగా అరిణ్ణి భేరుండ పక్షిగా జన్మింప చేశాడు. అంతేనే నాపేరు 'బోయ్ గా మారింది. స్వార్థుడైన మా హెడ్మాస్టరు రోజూ లేటుగా వస్తుండేవాడు. తా నెక్కడికి పోయినా టికానా' లేదు. అడిగే వాళ్ళు లేరనే అహం కారం. ఓ. డి. రాసుకొని రోజులు తరపున ఎగ్నోట్టేస్తుండేవాడు. తానే జీతాలు మార్చు కొని వస్తుండేవాడు. దీర్ఘకోపి. ప్రతీ టీచరు నలునలా టీపార్టీ చేయాలనీ కట్టడిచేశాడు. అలా చెయ్యని ఉపాధ్యాయుని మైకసి తీర్చు కోడం, శలవు కాంక్షన్ చెయ్యక పోవడం

లాండి కడులు తీర్చుకొంటూండే వారని మా మూవ్లర్లు వాళ్ళలో వాళ్ళు గుసగుసలాడు కొంటూండేవారు. నేనా మాటలు తడక వార నుండి వింటూండే వాణ్ణి. హెడ్మాస్టరు మెప్పుకో సాన్నని నేను వీళ్ళ మాటలు మోసుకు వెళ్తుండే వాణ్ణి ఆ పాపఫలిమే నాకీ పుట్టుక. అతగాడి కారణం వల్లనాకు చావు మూడింది. నా కారణంవల్ల అతని కిప్పుడు చావు కలిగింది - కొంత కాలం నేను గూఢచారికి పనిచేశాను. ఎలా మిగతా మేష్టర్లవార్తలు చేరు తున్నాయో? పాపం వాడు తెలుసుకో లేక పోయేవారు వాళ్ళలో ఎవరో మోస్తున్నారని దాళ్ళలో వాళ్ళకు మనస్పర్థలు ఏర్పడ్డాయి. ఆకారణంగా రెండు గ్రూపులుగా విడిపోయాను. ఈ విధంగా ఏడాది గడిచింది. రెండో ఏడాది ప్రవేశించింది మొత్తం మేష్టర్లంతా సమస్కారాలు చేయాలనే కావనాన్ని ప్రవేశ పెట్టేరా హెడ్మాస్టరు. దానికి కొందరు స్వపక్షులు తరదాన పలికారు. ఆయన మూల్లోనే కాపురం పెట్టేడు.

మాకు పరీక్షల కొక తెల్లకాగిత మైనా యిచ్చిన పాపాన్ని పోలేదు. ఎవరితో చెప్పినా వామాట వినేవారు కారు. అలా అంటున్నానని నామీద అందరికీ కోపమే. అందరూ నన్ను కూచి అనుభవించుకొంటూండేవారు. ఆసోటా, ఆసోటా మాయింటికి సంగతి తెల్సింది. నన్ను మానాన్న వీపుచిలక తన్నేడు, మా అమ్మ తిట్టింది, మా చెల్లెళ్ళు, తమ్ముళ్ళు నన్ను హేళన చేశారు. పరిస్థితు లెలావున్నా. మెల్లగా నేను పదిహేను తరగతిలో ఘస్టులో వ్యాసయ్యాను. నేను పెంకి వాణ్ణి అయినా పరీక్ష వ్యాసయ్యానని అందుకూ అన్నారు. "సర్టిఫికేట్" పుచ్చుకుందామని స్కూలుకి వెళ్ళేను.

ఆరోజు హోరుమని వర్షం. పాకలు కారి పోతున్నాయి. నాబట్టలు తడిసిపోతున్నాయి. ఆస్థితిలో నేను హెడ్ మాస్టరు గారి దగ్గరకు వెళ్ళేను. సర్టిఫికేట్ యిమ్మని, అప్లి కేషన్ యిచ్చేను 'ఐతే! నువ్వెప్పుడూ మేష్టర్లని హేళన చేస్తుంటావు. అక్కడ మాటలిక్కడ యిక్కడ మాట లక్కడా మోస్తుంటావు. అని నాకు కుర్రవాళ్ళు చెప్పారు. దాంతో మాలో మాకు మనస్పర్థలు కలిగియ్య! కాబట్టి నువ్వు ప్రతిక్లాసుకీ వెళ్ళి నేను యితాంటి తప్పు చేసేవాణ్ణి మీ రెప్పుడూ యిట్టి తప్పుచేయకండి అని ప్రతి కుర్రాడి దగ్గర క్షమాపణ చెప్పుకోవాలి, క్లాసుల్లోనీ తప్పొప్పుకుంటే సర్టిఫికేట్ యిస్తామన్నాడు. సరే! అన్నాను. అన్ని క్లాసుల్లోకి వెళ్ళేను. అందరి దగ్గర నా పొర పాటు వొప్పు కున్నాను.

లాంగ్ బెల్లయింది. అందరూ ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. నాలో ఏదో చెప్పరాని బాధకలిగింది. బైట హోరు మని గాలి వర్షం. ఆ రాత్రంతా ఆపాకల్లోనే వుండిపోయాను. పెద్ద మొణుపు మోరిసింది. పిడుగుపడింది. అంతే నాకు తెల్సు. మరి కొద్దిరోజులు నాదేవు మోడుందో? నాకు తెలీదు. ఏడాదిలోపు నేను కొండ మీద వున్నాను. కాబట్టి అబ్బాయిలూ మీరు కూడా నాలాగే కిరాతులు కాకూడదు. నేను గండభేరుండాన్ని వేటాడినా గురుతుల్య మని దానికి దహన సంస్కారాలు చేస్తాను. అన్నాడు బోయ.

'బోయన్నా! ఇంత సంస్కారం నీకెలా వచ్చిందంటావ్?' 'నాన్నల్లారా! అదేపూర్వ జన్మ సంస్కారం. నేను ఒక జన్మలో మాలనై, మరోజన్మలో కోడునై, ఇంకోజన్మలో బాప

:- ముద్దు :-

రచన :

శ్రీ తమ్మి శెట్టి రామా రావు.

(గత సంచిక తరువాయి)

“ ఏమిటండి! మీరు మరీను చల్లకివచ్చి, ముంతదాస్తున్నట్లు మాట్లాడు తున్నారు ” అంది శ్యామల.

క్రిష్ణ కౌంచెం ధైర్యం వచ్చింది ఆమెకళ్ళలోకి కూటిగా చూస్తూ అన్నాడు.

“ ఒక ముద్దు ”

“ యూసిలీ! ఏమిటండి ఆమాటలు ” అంది శ్యామల.

“ అందుకేనండీ! నేను మొదటే చెప్పాను ” కౌంచెం నేపు సిగ్గుపడి నిలబడి పోయింది శ్యామల. తర్వాత ఆలోచించుకుని అంది—

“ సరే కథరాయండి! చూద్దాం! ”

“ అయితే ఎటుండి సరిగ్గా యీటైంకి వచ్చేయ్యండి. మీగురించి ఏదురు చూస్తుంటాను. ” అన్నాడు క్రిష్ణ.

జరిగింతంతా విని “ ఇది జరిగేపని కాదు ” అన్నాడు శేషగిరి.

“ ఎందుకు కాదు? కథ రాసిస్తే చూద్దాం! అందిగా ” అన్నాడు క్రిష్ణ.

“ బెట్ కలుపుతున్నాను నిజంగా శ్యామలే నీకు ముద్దు ఇచ్చిన యెడలకి నేను నీకు పాతిక దూపాయలిస్తాను ”

డనై, వేరే జన్మలో ఏజీవునిగా జన్మిస్తానో? అదాజీవుని మంచి వల్ల-తానుచేసే సత్కర్మ వల్ల కలుగుతుంది అన్నాడు.

‘ అయితే క్రిమి - కీటకాలు ఏమి కర్మచేస్తాయంటావ్ ? ’

‘ అవికూడా ఒకరికి ఉపయోగపడతాయ్ ’ నీ వల్ల మంచి నీతికథ విన్నాం - మాలా అజ్ఞానం నశించింది.

అసలైన విజ్ఞానం, తెలుసుకున్నాం. మరిమేం వోస్తాం. శలవ్ అన్నాం.

లేక పోతే నాకు నీవు విదుమాపాయ లీయగలవా? ” అన్నాడు.

“ అలాగే రేపు ఉదయం తొమ్మిది గంటలకి నామాంకి వచ్చిచూడు. మరొక మనిషి ఇక్కడ మనులు తున్నట్టు శ్యామలకి అను మానం రాకూడదు నీవు ఎక్కడైనా నాక్కొని కిటికీలోంచి చూడు నేను చెప్పినట్టు జరక్కపోతే నీకు విదుకాదు, పదిదూపాయలిస్తాను ” అన్నాడు క్రిష్ణ.

“ ఓ-కే అంటే ఓ-కే ” అనుకున్నారద్దమా.

క్రిష్ణగదిలో పచార్లు చేస్తున్నాడు. శ్యామల ఇంకా రాలేదు. టైం వంక చూసుకున్నాడు. తొమ్మిదింపావు కావస్తోంది తుణ తుణానికి క్రిష్ణ మనసు వూహాతరంగాల్లోకి తేలిపోతోంది.

తను ఇప్పుడొక ఘనకార్యం చేయబోతున్నాడు. రడ్ కోబా! కాలేజీ జ్యాటి! ఏ విషయంలోనూ ఎవరినీ లెక్క చేయని అందాల రాణి! తనగదికి స్వయంగా వచ్చి తియ్యని ముద్దు ఇవ్వబోతోంది. తనజన్మ పావనం అవబోతోంది.

తన కార్యక్రమానికి ఏ ఆటంకమూ రాకుండా అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు క్రిష్ణ. ఇక పోతే శ్యామల తన దగ్గరికి వచ్చినపుడు ఏవిధంగా ముద్దు పెట్టుకోవాలో ఆలోచిస్తున్నాడు.

రాజేవఖన్నా హేమమాలిన్ని ముద్దు పెట్టుకున్నట్టా? లేక రాజబాబు రమాప్రభను ముద్దు పెట్టు కున్నట్టా? లేక ఎవర్ గ్రీన్ హీరో అక్కినేని నాగేశ్వరరావు వయ్యాల తార వాణిశ్రీని ముద్దు పెట్టు కున్నట్టా?

ఏ టైపుకిన్ అయితే బావుంటుందో ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు.

అంతలో వయ్యారం వలకబోసుకుంటూ వచ్చింది శ్యామల అష్టగుండెల్లో దడ మొదలైంది. శ్యామల తిన్నిగా క్రిష్ణ దగ్గరికి వచ్చింది.

“ కథ రాసారాండీ? ” అంది చిరునవ్వుచిందిస్తూ.

“ భలేవారండీ! మీరు రాయమనడం, నేను రాయక పోవడంనా? ఇదిగోనండీ కథ మంచి థీమ్ దొరికింది చప్పనకథ రాశేసాను ” అంటూ కథ ఆమెకివ్వబోస్తూ వెనక్కి తీసుకున్నాడు.

“ కథ చూడ నివ్వండి ” అంది శ్యామల.

“ అదేం కుదరదు ముద్దిస్తే నే ” అన్నాడు క్రిష్ణ తాకికంగా.